

**Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

**EUROPEJSKO-LATYNOAMERYKAŃSKIE ZGROMADZENIE
PARLAMENTARNE**

Komisja Spraw Gospodarczych, Finansowych i Handlowych

25.10.2011

WERSJA TYMCZASOWA

WSTĘPNY PROJEKT REZOLUCJI

Globalizacja a kryzys finansowy

Współsprawozdawca PE: Esther Herranz García (PPE)

Współsprawozdawca AŁK: Fausto Lupera Martínez (Parlandino)

Globalizacja a kryzys finansowy

Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne,

- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie kryzysu finansowego przyjętą w trybie pilnym w dniu 8 kwietnia 2009 r., przesłanie na XIV spotkanie ministerialne Unii Europejskiej i Grupy z Río z dnia 8 kwietnia 2009 r. oraz przesłanie na VI szczyt UE-AŁK w Limie z dnia 15 maja 2010 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z globalizacji dla stosunków gospodarczych i handlowych między Unią Europejską i państwami Ameryki Łacińskiej, z dnia 1 maja 2008 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z rundy dauhańskiej, z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie handlu i zmiany klimatu, z dnia 15 maja 2010 r. w sprawie reformy Światowej Organizacji Handlu oraz z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie perspektyw dotyczących stosunków handlowych między Unią Europejską a Ameryką Łacińską,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Gospodarczych, Finansowych i Handlowych,
- uwzględniając art. 16 swojego Regulaminu,
 - A. mając na uwadze, że Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne jest instytucją parlamentarną międzyregionalnego partnerstwa strategicznego między Unią Europejską a Ameryką Łacińską i Karaibami oraz że Zgromadzenie jako instytucja parlamentarna odpowiedzialna za doradztwo, kontrolę i monitorowanie partnerstwa strategicznego pracuje na rzecz jego wzmocnienia, rozwoju i widoczności za pośrednictwem swoich uprawnień do przyjmowania rezolucji przekazywanych uczestnikom szczytu UE-AŁK oraz instytucjom, organom, grupom i konferencjom ministerialnym poświęconym rozwojowi partnerstwa;
 - B. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy spowodował brak płynności finansowej i problemy z wypłacalnością na rynkach międzynarodowych oraz destabilizację sektora bankowego, co w krótkim czasie przyniosło negatywne skutki dla wszystkich gospodarek świata, a w szczególności spadek popytu z będącym jego następstwem spowolnieniem produkcji i światowego wzrostu gospodarczego oraz bardzo znaczący wzrost bezrobocia i szybki wzrost ubóstwa;
 - C. mając na uwadze, że na spotkaniu grupy G-20 za źródło kryzysu uznano niestabilność rynków finansowych, na których doszło do podjęcia nadmiernego ryzyka, nieumiejętność wykrycia tego ryzyka przez organy regulacyjne i organy nadzoru finansowego oraz ich niezdolność do podjęcia odpowiednich działań w odpowiedzi na te zagrożenia, niedostateczną koordynację i brak spójności polityk makroekonomicznych, a także niewłaściwe i nietrwałe reformy strukturalne w skali światowej;

- D. mając na uwadze, że należy zintensyfikować współpracę na szczeblu globalnym, aby poradzić sobie z konsekwencjami światowego kryzysu, określić nową architekturę rynku finansowego, zreformować ramy regulacyjne, międzynarodowy nadzór finansowy oraz międzynarodowe instytucje finansowe, pamiętając o tym, by dać większe prawo głosu krajom wschodzącym i rozwijającym się, które są niedostatecznie reprezentowane;
- E. mając na uwadze, że kryzys jeszcze się nie skończył oraz że rozpoczął się nowy okres niepewności związanej z obecnym kryzysem zadłużenia publicznego; mając na uwadze, że konieczne jest zapewnienie stabilności finansów publicznych oraz wiarygodności polityki budżetowej poszczególnych krajów, przywrócenie zaufania do światowych rynków finansowych i ich ustabilizowanie, a także wspieranie trwałego i zrównoważonego światowego rozwoju gospodarczego;
- F. mając na uwadze, że utworzenie Europejskiego Funduszu Walutowego i euroobligacji może stanowić istotny krok w kierunku zarządzania gospodarczego, którego Unia Europejska potrzebuje, gdyż mogłoby to się przyczynić do stabilności makroekonomicznej i stabilności finansów publicznych;
- G. mając na uwadze, że UE jest drugim z kolei najważniejszym partnerem handlowym Ameryki Łacińskiej i największym partnerem handlowym Mercosuru i Chile; mając na uwadze, że Unia Europejska jest głównym źródłem bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) w Ameryce Łacińskiej;
- H. mając na uwadze, że inne światowe podmioty wzmacniają swoje stosunki gospodarcze i handlowe z Ameryką Łacińską i Karaibami, zwiększając swoje znaczenie w tym regionie; mając na uwadze, że porozumienia handlowe są bardzo skutecznym narzędziem umożliwiającym zrównoważenie tej tendencji oraz zwiększenie wymiany handlowej między Unią Europejską a Ameryką Łacińską i Karaibami;
- I. mając na uwadze, że grupa G-20 zobowiązała się nie stosować na szczeblu lokalnym protekcyjnych środków przeciwdziałania kryzysowi i że konieczne jest natychmiastowe wznowienie negocjacji dauhańskich, wzmocnienie porozumień handlowych między UE a poszczególnymi grupami krajów Ameryki Łacińskiej, a także zawarcie tych porozumień, które są jeszcze w trakcie negocjacji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje parafowanie układu o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową oraz porozumienia handlowego między UE, Kolumbią i Peru jako dwóch dobrych przykładów współpracy handlowej i ekonomicznej, które wzmocnią więź między tymi stronami, zapewnią nowe możliwości rozwoju i doprowadzą do stworzenia miejsc pracy;
- J. mając na uwadze, że układ o stowarzyszeniu między UE i Mercosurem będzie po jego zawarciu stanowić jedną z najbardziej ambitnych umów dwustronnych na świecie oraz że układ ten musi zapewniać równowagę między obiema stronami;
- K. mając na uwadze, że kryzys ma nie tylko wymiar finansowy i gospodarczy, lecz również społeczny i polityczny oraz że dotyczy takich kwestii jak demokracja i praworządność, migracje, ochrona środowiska, bezpieczeństwo żywnościowe i

zwalczanie ubóstwa oraz innych czynników niezbędnych do rozwoju i postępu społeczeństw;

1. podkreśla potrzebę globalnego porozumienia i wspólnej koncepcji w odniesieniu do polityki monetarnej, stabilności finansów publicznych i elastyczności walut w oparciu o podstawy ekonomiczne; zwraca uwagę na to, że światowa gospodarka musi charakteryzować się wolnym i uczciwym handlem;
2. wzywa kraje UE-AŁK do opracowania skoordynowanych polityk i mechanizmów, które będą sprzyjały przyjmowaniu środków walutowych i fiskalnych zapewniających stabilność finansów publicznych i które stworzą podstawy dla trwałej naprawy gospodarczej opartej na wzroście, tworzeniu miejsc pracy i spójności społecznej; wzywa te kraje do przyjmowania środków zmierzających do racjonalizacji wydatków publicznych i zwiększenia ich efektywności, wyeliminowania zbędnych wydatków i skierowania środków na inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia; proponuje, by za szczególnie priorytetowe uznać inwestycje i projekty współpracy w zakresie badań i rozwoju, innowacji technologicznych i edukacji;
3. wzywa do wspólnego wysiłku na rzecz zagwarantowania dostępu do nisko oprocentowanych kredytów dla gospodarstw domowych i dla przedsiębiorstw, a szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, jako części strategii na rzecz przywrócenia zaufania do systemu bankowego;
4. wzywa do częstszego prowadzenia dialogu o charakterze makroostrożnościowym, bardziej jednolitego stosowania zasad ustanowionych w ramach pakietu „Bazylea III”, przeglądu ram strategii makroostrożnościowych, lepszego uwzględniania perspektywy gospodarek wschodzących w reformie rozporządzenia finansowego, wzmocnienia regulacji i nadzoru podmiotów finansowych niebędących bankami (tzw. ukryty system bankowy) i rynków instrumentów pochodnych, wzmocnienia światowych sieci bezpieczeństwa finansowego oraz do budowy bardziej stabilnego i trwałego międzynarodowego systemu walutowego;
5. proponuje, by wszystkie rynki finansowe, produkty i uczestniczące podmioty podlegały – bez wyjątku i niezależnie od kraju pochodzenia – regulacji i nadzorowi, w którym to celu konieczne jest sporządzenie i zatwierdzenie przez wszystkie państwa listy sankcji przeciwko rajom podatkowym oraz pilne uregulowanie funduszy hedgingowych, funduszy spekulacyjnych i agencji ratingowych; wzywa kraje UE-AŁK do natychmiastowego zlikwidowania wszystkich rajów podatkowych znajdujących się na ich terytoriach oraz popierania na szczeblu międzynarodowym likwidacji pozostałych z nich, a także do karania firm i osób uciekających się do ich usług w sposób nielegalny;
6. popiera utworzenie Europejskiego Funduszu Walutowego, euroobligacji i obligacji europejskich na potrzeby konkretnych projektów; zgadza się, że dostęp do środków pochodzących z ich emisji powinien być uzależniony od ścisłego przestrzegania zobowiązań podjętych w ramach zarządzania gospodarczego;

7. zwraca się do krajów UE-AŁK o unikanie środków protekcyjnych oraz wspieranie otwartego i uczciwego wielostronnego systemu handlowego; wzywa także do współpracy na rzecz zakończenia negocjacji rundy dauhańskiej w celu dojścia do pełnego i zrównoważonego porozumienia, które umożliwi zdynamizowanie handlu międzynarodowego z korzyścią dla wszystkich stron; wzywa obie strony do nadania nowego impulsu negocjacjom w sprawie układu o stowarzyszeniu UE-Mercosur, tak aby mogły się one zakończyć jak najszybciej;
8. zwraca się do rządów objętych międzyregionalnym partnerstwem strategicznym UE-AŁK o zapewnienie obywatelom ochrony w czasie kryzysu za pomocą szczegółowych działań sprzyjających zatrudnieniu, wzmocnieniu służb publicznych gwarantujących korzystanie z szeregu podstawowych praw socjalnych o powszechnym zasięgu, równego dostępu do darmowej opieki zdrowotnej i edukacji, jak również szczegółowych działań ochronnych zorientowanych na grupy ryzyka, a tym samym zapewniających równość szans, która pozwala dokonywać postępów na drodze ku pełnemu rozwojowi społeczeństw;
9. wzywa kraje UE-AŁK do podjęcia wspólnego wysiłku celem ustanowienia mechanizmów współpracy horyzontalnej, aby za pośrednictwem radykalnych środków o charakterze antycyklicznym wspierano i ułatwiano inwestowanie i udzielanie wyspecjalizowanej pomocy technicznej celem umocnienia polityki rolnej poszczególnych krajów, a także rozwój infrastruktury fizycznej, która pozwoli złagodzić skutki kryzysu finansowego odczuwane przez najbardziej potrzebujące społeczności;
10. podkreśla, że inwestycje, współpraca i pomoc powinny koncentrować się na opracowywaniu, realizacji, monitorowaniu i ocenie polityki, programów, planów i projektów wspierających spójność gospodarczą i społeczną, a także włączenie społeczne, które pozwala stwarzać szanse najbardziej wrażliwym grupom społecznym, takim jak ludność wiejska i ludność rdzenna, łagodząc w ten sposób warunki, które zmuszają je do przesiedlania się i do masowej migracji do dużych miast;
11. apeluje do krajów UE-AŁK, by określiły reformy strukturalne w zakresie systemów finansowych, podatkowych oraz wydatków publicznych, które pozwolą zapewnić zrównoważony charakter polityk budżetowych w średniej perspektywie – z myślą o stopniowej konsolidacji długoterminowych polityk budżetowych – za pomocą nowych planów finansowania, dzięki którym zadłużenie zostanie zrównoważone, nadających priorytetowe znaczenie wzrostowi i inwestycjom, oraz by w krótkiej perspektywie wprowadziły solidne środki o charakterze antycyklicznym regulowane i kontrolowane przez państwo;

* * * * *

12. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodnictwu szczytu UE-AŁK, Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej, a także parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej i wszystkich państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Parlamentowi Latinoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej, Parlamentowi

Mercosuru, Sekretariatowi Generalnemu Wspólnoty Andyjskiej, Komitetowi Stałych Przedstawicieli Mercosuru, Stałemu Sekretariatowi Latynoamerykańskiego Systemu Gospodarczego oraz sekretarzom generalnym OPA i UNASUR.